

3) Стоѧ и боѧ ся имѧть въ прѣмин. оконч. стояхъ, бояхъ ся; а колѧ прави колихъ и клахъ.

4) Видѹ, дрѹжѹ и бѣжѹ въ повелително правять: дрѹжь, бѣжь, виждь.

5) Дѣйствителный глаголь горѹ ся спряга по вторый примѣръ, а срѣдній глаголь горѹ — по третьей примѣръ.

6) Видѹ въ условено наклоненіе има видвамъ а спѣхъ — спивамъ.

Упражненіе 18.

*Мома цвѣтє сади, зарань вечеръ го пої. Косачю си-
тиж трѣвѣк косять, а рыбарю живж рыбж ловять. Гроз-
данка ся Богу моляше, дребны слѣзы роняше. Стоянъ си
научи урока доклѣ еще братчета-та му спляхж. Зарань
вечеръ Бога молї, здравје да ти дари. Иванъ казва, че
вчера ходилъ на тлакж у лемж си, дѣ-то ѹблъ день
чистили и гетвили за сватбж.*

ТРЕТЕ СПРЯЖЕНИЕ.

98. По трете спряженіе ся спрягать неопрѣдѣлені, опрѣдѣлені и еднократни глаголи, кои-то въ прѣво лице у настоящее врѣмѧ ся сврьшать на ю или ј, а въ второ-то и трете-то лица Ед. ч. и зъ прѣво-то и второ-то лица Мн. ч. у сѫщо-то врѣмѧ слѣдъ кореннѣ-тѣ си буквѣ прибирать е а въ третете лица Мн. ч. прибирать ю или ј; като: бїю, пасж біешъ, біе, біемъ, біете, біють.